Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B**

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 17 януари 2003 година

относно определяне на класове на огнеустойчивост за някои строителни продукти

(нотифицирано под № C(2002) 4807)

(текст от значение за ЕИП)

(2003/43/ЕО)

(ОВ L 13, 18.1.2003 г., стр. 35)

Изменено с

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Решение 2003/593/ЕО на Комисията от 7 август 2003 година	L 201	25	8.8.2003
►**M2**	Решение 2006/673/ЕО на Комисията от 5 октомври 2006 година	L 276	77	7.10.2006
►**M3**	Решение 2007/348/ЕО на Комисията от 15 май 2007 година	L 131	21	23.5.2007

▼B

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 17 януари 2003 година

относно определяне на класове на огнеустойчивост за някои строителни продукти

(нотифицирано под № C(2002) 4807)

(текст от значение за ЕИП)

(2003/43/ЕО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Директива 89/106/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 г. относно сближаването на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите-членки по отношение на строителните продукти ([1]), изменена с Директива 93/68/ЕИО ([2]), и по-специално член 20, параграф 2 от нея,

като има предвид, че:

(1) Директива 89/106/ЕИО предвижда, че за да се отчитат различните нива на защита при строежите на национално, регионално и местно равнище, може да се наложи в тълкувателните документи да се въведат класове на огнеустойчивост, отговарящи на експлоатационните характеристики на продуктите по отношение на всяко съществено изискване. Тези документи са публикувани в рамките на „Съобщение на Комисията във връзка с тълкувателните документи на Директива 89/106/ЕИО на Съвета“ ([3]).

(2) Във връзка със съществото изискване за безопасност при пожар, в тълкувателен документ № 2 се дава списък на взаимносвързани мерки, които като цяло определят различен подход при разработването на стратегията за пожаробезопасност в държавите-членки.

(3) В тълкувателен документ № 2 една от тези мерки се определя като ограничаване възникването и разпространението на пожар и дим на дадено място чрез ограничаване на възможностите на строителните продукти да допринасят за пълното развитие на пожар.

(4) Нивото на това ограничение може да се изрази единствено чрез различните нива на огнеустойчивост на продуктите при тяхното крайно приложение.

(5) Под формата на хармонизирано решение беше приета система от класове в Решение 2000/147/ЕО на Комисията от 8 февруари 2000 г., в съответствие с Директива 89/106/ЕИО на Съвета във връзка с класификацията на строителните продукти по отношение на тяхната огнеустойчивост ([4]).

(6) В случая с някои дървени плоскости е необходимо да се използва класификацията, въведена с Решение 2000/147/ЕО.

(7) Границата на огнеустойчивост на много строителни продукти и/или материали, в рамките на класификацията, предвидена в

([1]) ОВ L 40, 11.2.1989 г., стр. 12.
([2]) ОВ L 220, 30.8.1993 г., стр. 1.
([3]) ОВ C 62, 28.2.1994 г., стр. 1.
([4]) ОВ L 50, 23.2.2000, стр. 14.

▼B

Решение 2000/147/ЕО, е добре установена и достатъчно добре известна на регулаторните органи по пожаробезопасност в държавите-членки, така че те не изискват изпитване на тази експлоатационна характеристика.

(8) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по строителство,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Строителните продукти и/или материали, които удовлетворяват всичките изисквания на експлоатационната характеристика „огнеустойчивост“ без необходимост от допълнително изпитване, са посочени в приложението.

Член 2

Специфичните класове, които следва да се прилагат за различни строителни продукти и/или материали, в рамките на класификацията по огнеустойчивост, приета с Решение 2000/147/ЕО, са посочени в приложението към настоящото решение.

Член 3

Продуктите се разглеждат във връзка с тяхното крайно приложение, когато е целесъобразно.

Член 4

Адресати на настоящото решение са държавите-членки.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ

В таблиците, дадени в настоящото приложение, са изброени строителни продукти и/или материали, които удовлетворяват всичките изисквания за експлоатационната характеристика „огнеустойчивост“ без необходимост от изпитване.

▼M3

Таблица 1

Класове на огнеустойчивост за дървесни плоскости

Продукт	EN стандарт на продукта	Състояние след завършване (6)	Минимална плътност (kg/m^3)	Минимална дебелина (mm)	Клас (7) (с изкл. на настилки)	Клас (8) (настилки)
Плоча от дървени частици, слепена с цимент (1)	EN 634-2	без въздушна междина зад плоскостта	1 000	10	B-s1, d0	B_{fl}-s1
Дървесно-влакнеста плоскост, твърда (1)	EN 622-2	без въздушна междина зад дървената плоскост	900	6	D-s2, d0	D_{fl}-s1
Дървесно-влакнеста плоскост, твърда (3)	EN 622-2	със затворена въздушна междина не повече от 22 мм зад дървената плоскост	900	6	D-s2, d2	—
Плоча от дървени частици (1), (2), (5)	EN 312	без въздушна междина зад дървената	600	9	D-s2, d0	D_{fl}-s1
Дървесно-влакнеста плоскост, твърда и със средна твърдост (1), (2), (5)	EN 622-2 EN 622-3					
MDF плоскост (1), (2), (5)	EN 622-5					
OSB плоскост (1), (2), (5)	EN 300					
Шперплат (1), (2), (5)	EN 636	-“-	400	9	D-s2, d0	D_{fl}-s1
Плоскост от масивно дърво (1), (2), (5)	EN 13353			12		

▼**M3**

Продукт	EN стандарт на продукта	Състояние след завършване ([6])	Минимална плътност (kg/m^3)	Минимална дебелина (mm)	Клас ([7]) (с изкл. на настилки)	Клас ([8]) (настилки)
Лененовлакнеста плоскост ([1]), ([2]), ([5])	EN 15197	-“-	450	15	D-s2, d0	D_{fl}-s1
Плоча от дървени частици ([3]), ([5])	EN 312	със затворена или отворена въздушна междина не повече от 22 мм зад дървената плоскост	600	9	D-s2, d2	—
MDF плоскост ([3]), ([5])	EN 622-2 EN 622-3					
MDF ([3]), ([5])	EN 622-5					
OSB плоскост ([3]), ([5])	EN 300					
Шперплат ([3]), ([5])	EN 636	-“-	400	9	D-s2, d2	—
Плоскост от масивно дърво ([3]), ([5])	EN 13353			12		
Плоча от дървени частици ([4]), ([5])	EN 312	със затворена въздушна междина зад дървената плоскост	600	15	D-s2, d0	D_{fl}-s1
Дървесно-влакнеста плоскост, със средна твърдост ([4]), ([5])	EN 622-3					
MDF плоскост ([4]), ([5])	EN 622-5					
OSB плоскост ([4]), ([5])	EN 300					
Шперплат ([4]), ([5])	EN 636	-“-	400	15	D-s2, d1	D_{fl}-s1
Плоскост от масивно дърво ([4]), ([5])	EN 13353				D-s2, d0	
Лененовлакнеста плоскост ([4]), ([5])	EN 15197	-“-	450	15	D-s2, d0	D_{fl}-s1

▼M3

Продукт	EN стандарт на продукта	Състояние след завършване ([6])	Минимална плътност (kg/m^3)	Минимална дебелина (mm)	Клас ([7]) (с изкл. на настилки)	Клас ([8]) (настилки)
Плоча от дървени частици ([4]), ([5])	EN 312	с отворена въздушна междина зад дървената плоскост	600	18	D-s2, d0	D_{fl}-s1
Дървесно-влакнеста плоскост, със средна твърдост ([4]), ([5])	EN 622-3					
MDF плоскост ([4]), ([5])	EN 622-5					
OSB плоскост ([4]), ([5])	EN 300					
Шперплат ([4]), ([5])	EN 636	-“-	400	18	D-s2, d0	D_{fl}-s1
Плоскост от масивно дърво ([4]), ([5])	EN 13353					
Лененовлакнеста плоскост ([4]), ([5])	EN 15197	-“-	450	18	D-s2, d0	D_{fl}-s1
Плоча от дървени частици ([5])	EN 312	всички	600	3	E	E_{fl}
OSB плоскост ([5])	EN 300					
MDF плоскост ([5])	EN 622-5	-“-	400	3	E	E_{fl}
			250	9	E	E_{fl}
Шперплат ([5])	EN 636	-“-	400	3	E	E_{fl}
Дървесно-влакнеста плоскост, твърда ([5])	EN 622-2	-“-	900	3	E	E_{fl}
Дървесно-влакнеста плоскост, със средна твърдост ([5])	EN 622-3	-“-	400	9	E	E_{fl}
Дървесно-влакнеста плоскост, мека	EN 622-4	-“-	250	9	E	E_{fl}

([1]) Монтирана без въздушна междина директно срещу клас A1 или A2-s1, d0 продукти с минимална плътност 10 kg/m^3 или минимум клас D-s2, d2 продукти с минимална плътност 400 kg/m^3.

([2]) Може да бъде включена подложка за изолация на материал от целулоза поне от клас E, ако е монтирана директно срещу дървената плоскост, но не за настилки.

([3]) Монтирана отзад с въздушна междина. Обратната страна на кухината трябва да бъде поне клас A2-s1, d0 продукти с минимална плътност 10 kg/m^3.

([4]) Монтирана отзад с въздушна междина. Обратната страна на кухината трябва да бъде поне клас D-s2, d2 продукти с минимална плътност 400 kg/m^3.

([5]) Фурнираните панели и тези на основата на фенол и меланин са включени за клас, с изключение на настилките.

([6]) Парна бариера с дебелина до 0,4 mm и маса до 200 g/m^2 може да бъде монтирана между дървената плоскост и подложката, ако между тях няма въздушна междина.

([7]) Клас, предвиден в таблица 1 от приложението към Решение 2000/147/ЕО.

([8]) Клас, предвиден в таблица 2 от приложението към Решение 2000/147/ЕО.

▼M2

ТАБЛИЦА 2

Класове на реакция на огън за гипсокартонени плочи

Гипсокартонена плоча	Номинална дебелина на плочата (mm)	Гипсова сърцевина		Грамаж на хартията [1] (g/m^2)	Субстрат	Клас [2] (изключват се подовите покрития)
		Плътност (kg/m^3)	Клас на реакция на огън			
Съответстващи на EN 520 (с изключение на перфорираните плочи)	≥ 6,5 < 9,5	≥ 800	A1	≤ 220	Всяко изделие на дървена основа с плътност ≥ 400 kg/m^3 или всяко изделие с изискване за клас минимум A2-s1, d0	A2-s1, d0
				> 220 ≤ 320		B-s1, d0
	≥ 9,5	≥ 600		≤ 220	Всяко изделие на дървена основа с плътност ≥ 400 kg/m^3 или всяко изделие с изискване за клас минимум A2-s1, d0 или всеки изолационен материал с изискване за клас E-d2, монтира се в съответствие с метод 1	A2-s1, d0
				> 220 ≤ 320		B-s1, d0

([1]) Определя се в съответствие с EN ISO 536 с не повече от 5 % съдържание на органични добавки.
([2]) Класовете са съгласно представените в таблица 1 от приложението към Решение 2000/147/ЕО на Комисията.

Бележка: **Монтаж и фиксиране**

Гипсокартонените плочи (оттук нататък наричани „гипсовите плочи“) се монтират и фиксират като се използва един от трите следни метода:

Метод 1 – Механично фиксиране към поддържаща основа

Гипсовите плочи или (при многопластовите системи) поне най-външният пласт на плочките се фиксират механично към метална основа (изработена от части, дадени по-подробно в EN 14 195) или към дървена основа (в съответствие с EN 336 и EN 1995-1-1).

В случаите, в които основата е снабдена с поддържащи подложки само в една посока, максималното разстояние между поддържащите подложки не може да превишава размера, равен на 50 пъти дебелината на гипсовите плочи.

В случаите, в които основата е снабдена с поддържащи подложки в две посоки, максималното разстояние между поддържащите подложки във всяка посока не може да превишава размера, равен на 100 пъти дебелината на гипсовите плочи.

Механичните фиксиращи елементи са винтове, скоби или пирони, които се закрепват като преминават напречно на гипсовите плочи и се вкарват в основата в центрове, които не превишават 300 mm, измерени по дължината на всяка от поддържащите подложки.

Зад гипсовите плочи може да се остави или въздух, или изолиращ материал. За основа може да се използва някой от следните елементи:

а) всяко изделие на дървена основа с плътност ≥ 400 kg/m^3 или всяко изделие с изисквания за клас минимум A2-s1, d0 при гипсовите плочи с номинална дебелина ≥ 6,5 mm и < 9,5 mm и ≥ 800 kg/m^3 плътност на сърцевината, или

б) всяко изделие на дървена основа с плътност ≥ 400 kg/m^3 или всяко изделие с изисквания за клас минимум A2-s1, d0 при гипсовите плочи с номинална дебелина ≥ 9,5 mm и ≥ 600 kg/m^3 плътност на сърцевината, или

▼M2

в) всеки изолационен материал с изискване за клас минимум E-d2 при гипсовите плочи с номинална дебелина ≥ 9,5 mm и ≥ 600 kg/m^3 плътност на сърцевината.

Всяка фуга между съседни гипсокартонени плочи следва да е с луфт с ширина ≤ 4 mm. Настоящата разпоредба се прилага за всяка фуга, независимо от това дали фугата ляга директно на елемент от поддържаща подложка или не и независимо от това дали фугата е запълнена с фугиращ материал.

В случаи а) и б) всяка фуга между съседни гипсови плочки, която не ляга директно на елемент от поддържаща подложка и която е с ширина на луфта > 1 mm, се запълва изцяло с фугиращ материал съгласно посоченото в EN 13 963 (останалите фуги могат да си останат незапълнени).

В случай в) всички фуги между съседни гипсокартонени плочи се запълват изцяло с фугиращ материал съгласно посоченото в EN 13 963.

Гипсовите плочи се фиксират механично към твърд субстрат на дървена основа с плътност ≥ 400 kg/m^3.

Между гипсовите плочи и субстрата не трябва да има кухина.

Елементите за механично фиксиране са винтове, скоби или пирони. Разстоянието между механичните елементи за фиксиране съответства на правилата, посочени по-горе в метод 1.

Всяка фуга между съседни гипсокартонени плочи следва да е с ширина на луфта ≤ 4 mm и може да се остави незапълнена.

Метод 3 – Механично фиксиране или свързване към твърд субстрат (система сухо закрепване)

Гипсовите плочи се фиксират директно към твърд субстрат с клас по класификацията за огнеупорност минимум A2-s1, d0.

Гипсовите плочи могат да се закрепват с използване на винтове или пирони, които се фиксират като преминават напречно на гипсовите плочи и влизат в твърдия субстрат, а могат и да се свързват към субстрата като се използват свръзки от лепило на гипсова основа съгласно посоченото EN 14 496.

Във всички случаи, независимо от това дали свързванията са с винтове, пирони или свръзки с лепило, следва да се спазва разстояние от максимум 600 mm между вертикалните и хоризонталните центрове.

Всички фуги между съседни гипсокартонени плочи могат да се оставят незапълнени.

▼M1

ТАБЛИЦА 3

Класове по огнеустойчивост на декоративни ламинати под високо напрежение

Декоративни ламинати под високо напрежение (1)	Описание на продукта	Минимална плътност (kg/m^3)	Минимална обща дебелина (mm)	Клас (2) (с изкл. на настилки)
Неогнеустойчиви пресовани ламинати под високо налягане за вътрешно приложение (3)	Пресовани ламинати под високо напрежение, отговарящи на EN 438-4 тип CGS	1 350	6	D-s2, d0
Неогнеустойчиви композитни ламинати под високо налягане с дървени подложки за вътрешно приложение (3)	Композитни плоскости, вкл. неогнеустойчиви ламинати под високо налягане, отговарящи на изискванията на EN 438-3, залепени от двете страни с неогнеустойчива дървесна сърцевина с минимална дебелина 12 mm, в съответствие с EN 13986, използвайки поливинилацетат или термореактивно лепило при разход от 60 до 120 g/m^2	Дървесна сърцевина — минимална плътност 600 Ламинат под високо налягане – минимална плътност 1 350	12 mm дървесна сърцевина с ламинат под високо налягане (ЛВН) ≥, 0,5 mm залепен към двете страни	D-s2, d0

(1) Директно закрепени (т.е. без въздушна междина) към материал с огнеустойчивост минимум клас A2-s1.d0 и плътност минимум 600 kg/m^3, или монтирани върху дървена или метална квадратна носеща рама, с невентилирана (т.е.кухина отворена само отгоре) въздушна междина минимум 30 mm, като така образуваната стена на кухината има огнеустойчивост минимум клас A2-s1, d0.

(2) Класове, предвидени в таблица 1 на приложението към Директива 2000/147/ЕО.

(3) В съответствие с Европейски стандарт EN 438-7.

▼M1

ТАБЛИЦА 4

Класове по огнеустойчивост на продукти от строителна дървесина (1)

	Описание на продукта	Минимална средна плътност (3) (kg/m^3)	Минимална обща дебелина (mm)	Клас (2) (с изкл. на настилки)
Строителна дървесина	Визуално и машинно сортирана строителна дървесина с напречни правоъгълни сечения, оформени чрез отрязване или рендосване или други начини или с напречни кръгли сечения	350	22	D-s2, d0

(1) Отнася се за всички видове, обхванати от стандартите за строителни продукти.
(2) Класове, предвидени в таблица 1 на приложението към Директива 2000/147/ЕО.
(3) Съгласно EN 13238.